skr.jadid.qxd 2005/07/02 12:33 . Page 39

اجتماعی

آسیب شناسی سنت پسندیده قرض الحسنه

رسول گرامی‌اسلام فرمودند: شبی که مرا به معراج بردند، دیدم بر سر دربهشت نوشته شده است: صدقه ده برابر پاداش دارد و قرض الحسنه هجده برابر. از جبرئیل پرسیدم: چرا قرض الحسنه برتر از صدقه است؟ گفت: چون قرض گیرنده، بخاطر نیازش وام می‌گیرد، در حالی که سائل اگر نیاز مند هم نباشد، تقاضای کمک می‌کند.

او با زندگی و زندگی با او کنارآمده است، زردی صورتش را در پس سرخی سیلی و رنج هایش را در پس لبخندی محجوب پنهان کرده است. عادت کرده اگر زندگی بر او سخت می‌گیرد او زندگی را سخت نگیرد عادت کرده درآمد اندکش را تومان به تومان خرج کند، تاآخر ماه دستش پیش نامرد دراز نباشد. اما گاهی یک اتفاق همه چیز را به هم می‌زند، مریضی همسرش که سال ها باآن مدارا کرده بود سر برمی‌آورد و چونان طوفانی، آرام را از چشمان خانواده می‌روبد، یاآن طبله ای که گوشه سقف خانه با اهل خانه انیس شده بود سر نا سازگاری می‌گذارد و با صدای های گاه و بیگاه ناگاه، دل امیر این خانه را می‌لرزاند، «نکند سقف بریزد» او چه چاره دارد؟ غرورش به او اجازه عجز و لابه نمی‌دهد، باز سراغ صندوق قرض الحسنه همجوار مسجد می‌رود در خفا وآرام ضمانتی رد و بدل می‌شود، در خیابان دست در جیب، دسته اسکناس ها را سفت گرفته و در عالم خیال از درآمد ماه بعد یک قسط کم می‌کند، با خود می‌گوید «خدا کریم است» با پنج هزار تومان کمتر هم می‌شود زندگی کرد، و بعد در ذهن آنچه را با این پنج هزار تومان برای خودش می‌خواسته بخرد از صورت خرید ها حذف می‌کند، پدر خانه با لبخند وارد خانه می‌شود.....

یاری دیگران در هنگام توانگری سنتی است که نه فقط درآیین ما که درآیین تمام دینداران و نیکخواهان جهان سابقه ای دیرپا دارد، هر چند که شکل و شمایل آن متفاوت بوده است. در دین مبین اسلام آنچنان بر این سنت تاکید شده است که آدمی می‌پندارد بی انفاق، رسیدن به خیر و نیکی محال است و میان بخشیدن مال و قرض دادن آن نیز، بزرگان بر اهمیت و رجحان قرض دادن تاکید کرده‌اند، چرا که فرد مقروض علاوه بر اینکه مشکلش حل می‌شود، زیر بار منت نمی‌ماندو ذائقه او به صدقه گرفتن عادت نمی‌کند.

مسجد لر زاده، پیشرو

سال۱۳۴۸نخستین صندوق قرض الحسنه رسمی درایران در جوار مسجد«لرزاده»

افتتاح شد و ازآن روز تا کنون بیش از ۳ هزار صندوق در ایران تاسیس شده است، این صندوق ها که عمدتا زیر نظر سازمان اقتصاد اسلامی فعالیت می‌کنند تنها شکلی از صندوق های قرض الحسنه هستند که فقط قرض الحسنه می‌دهند وبا یقین می‌توان ازآنها به عنوان بر پا دارندگان سنت قرض الحسنه یاد کرد. این صندوق ها سپرده های مردم و به خصوص خیرین را جمع آوری می‌کنند و بدون شروط ویژه مالی، در اختیار نیازمندان قرار می‌دهند، این صندوق ها که عمدتا در جوار مساجد فعالند، دارای شعبه های گوناگون نیستند و از وام گیرندگان بابت وام، سود دریافت نمی‌کنند، تنها مزد فعالیت کارمندان و هزینه های صندوق از وام گیرنده دریافت می‌شود که آن هم رقم ناچیزی است.

نظارت بر صندوق هاس قرض الحسنه

سازمان اقتصاد اسلامی همسایه روزنامه است دو کوچه پایین تر، نرسیده به میدان امام خمینی، این سازمان همزمان با پیروزی انقلاب اسلامی با نام« بانک اسلامی ایران» و با هدف ارائه نمونه ای سالم از اقتصاد اسلامی بنیانگذاری شد و مبادرت به پذیره نویسی کرد، اما در جریان ملی شدن بانک ها متولیان آن ناچار شدند با تغییر برخی از مواد اساسنامه با نام جدید « سازمان اقتصاد اسلامی ایران» به صورت سازمانی غیر انتفاعی فعالیت کنند.

skr.jadid.qxd 2005/07/02 12:33 . Page 38

در حال حاضر نیز هدف اصلی این سازمان، هماهنگی، نظارت و تقویت صندوق های قرض الحسنه سنتی است. به سراغ آقای«عبداله فرجی» مدیر عامل این سازمان می‌روم، فرجی می‌گوید: صندوق های قرض الحسنه واقعی بران دادن وام شرط و شروط مالی ندارند، شعبات گوناگون در کشور برپا نکرده‌اند، به سپرده گذاران جایزه نمی‌دهند به دنبال تبلیغات هم نیستند و فقط تلاش می‌کنند با ایجاد یک تشکل زیر نظر معتمدین و خیرین محل، از کار مردم گره گشایی کنند.

ظاهر امر نشان می‌دهد با این تعریف از صندوق های قرض الحسنه، نه سازمان های ناظر دولتی و نه مردم مشکلی نداشته باشند چنانچه یک مقام آگاه در بانک مرکزی هم می‌گوید: «ما با این نوع از صندوق ها مشکلی نداریم، حتی به آنها کمک هم خواهیم کرد.» اما برخی کارشناسان از موج جدید نظارت دولتی برای صند.ق ها نگرانند «لایحه بازارهای غیر متشکل پولی» که در آینده نزدیک در مجلس بررسی خواهد شد، بر نگرانیها دامن زده است. «دکتر حسن سبحانی» نماینده مردم دامغان در این باره معتقد است: مکانیزمی‌که برای نظارت بر صندوق های قرض الحسنه درنظر گرفته شده، این شبهه را ایجاد می‌کند که هدف از لایحه بازارهای غیر متشکل پولی حذف مؤسسات قرض الحسنه و مؤسسات پولی و اعتباری است.

هر چند هیچ کس از اصل نظارت بر این صندوق ها گریزان نیست، اما اگر این سنت پسندیده و این رفتار مقدس و خیر خواهانه، بخواهد در چار چوب نظارت دولتی قرار گیرد و هر کس برای کمترین تحرک خیرخواهانه، نیازمند کسب هزار مجوز مفیدو غیر مفید باشد، بی تردید ادامه حیات صندوق های سنتی با مشکل مواجه خواهد شد.

فرجی مدیر عامل سازمان اقتصاد اسلامی در این باره معتقد است« مردم و معتمدان محلی بهترین ناظران این صندوق ها هستند وآمار و ارقام مربوط به فعالیت مالی این صندوق ها را نیز جمع آوری و به بانک مرکزی ارائه خواهد کرد»

از سوی دیگر «ایرج ندیمی» نماینده مردم لاهیجان می‌گوید: «لایحه بازارهای غیر متشکل پولی اولا تائید فعالیت آن دسته از تعاونی های اعتباری و صندوق های قرض الحسنه ای است که بر اساس قانون فعالند و ثانیا مانع فعالیت های غیر قانونی و مشکل ساز مجموعه هایی است که تحت همین قوانین، فعالیت های خارج از چار چوب مطروحه داشته و دارند.»

نشانی های اشتباه، نظارت های بی هدف

صندوق های موسوم به قرض الحسنه که همه کاری جز دادن قرض الحسنه به مستضعفان انجام می‌دهند، در چند سال گذشته رشد چشمگیری یافته‌اند و با فعالیت های غیر قانونی و خلاف خود، علاوه بر هدر دادن سرمایه های مردم آسیبهای جدی به پیکره اقتصادی کشور وارد و در این میان، نهادهای ناظر تنها به دادن اطلاعیه یا اعتراضات خفیف بسنده کرده‌اند و اکنون نیز با ارائه این لایحه قصد دارند سایه نظارت را بر عملکرد صندوق هایی بگسترند که نه تنها از جانب مردم از آنان شکایتی نشده که همواره اسباب رضایت خدا و خلق خدا را فراهم کرده‌اند. این اقدام چنین می‌نماید که گویی ریشه تمام مشکلات نبود ناظر دولتی بر سر صندوق های سنتی است، حال آنکه این صندوق ها در تمام ۳۴ سال فعالیت خود صادقانه عمل کرده‌اند و کمترین اعتراضی از مردم را بر انگیخته‌اند. آیا تشخیص اولویت مقابله با مفاسد و ایجاد شبکه نظارت یک ضرورت نیست؟

آیا مسئولان نباید ابتدا بدون فوت وقت جلوی فعالیت صندوق هایی را بگیرند که با مسدود کردن پول مردم ادعای پرداخت وام سه برابر را به آنان دارند در حالی که هیچ ضمانتی درباره ادامه کار آنان وجود ندارد.

دکتر حسن سبحانی در این باره معتقد است «باید در مجلس برای صندوق های قرض الحسنه که عملیات بانکی می‌کنند، حتما قانون نظارتی وضع شود ولی در مورد صندوق های منفرد نیازی به مجوزهای جدید نیست زیرا این صندوق ها اصولا فعالیت بانکی نمی‌کنند. لذا به نظر می‌رشد تصویب این لایحه که در تایید آن از جانب شورای نگهبان به علت مغایرت برخی بندها با قانون اساسی تردید وجود دارد، مشکلی را که هم اکنون به سرعت فراگیر می‌شود حل نکند زیرا قطعا حل این مشکل به حرکت ضرب الاجل برای جلوگیری از فعالیت های صندوق های نوع دوم دارد. به نظر می‌رسد دولت باید با اتخاذ راهکاری فوری، از سپرده گذاریهای جدید در صندوق های بی ریشه جلوگیری کند نه اینکه برای صندوق های سنتی که مشکلی را موجد نبوده‌اند مشکل جدید ایجاد کند.

ریشه های شکل گیری صندوق های بی ریشه

پول نقد امروزه مثل زغال داغ است، همه تلاش میکنند آن را در دستشان نگه ندارند، حتی کسانی که هیچ تجربه یا دایش اقتصادی ندارند، می‌دانند که نباید پولشان در خانه بماند لذا تعداد زنان خانه داری که پولشان را به کسبه برای کارکردن می‌سپارند، بسیار زیاد است. این از جهتی مثبت است که از راکد شدن پول ممانعت می‌کند، اما یکی از مهمترین علل مهجور شدن صندوق های قرض الحسنه واقعی نیز هست. یعنی فردی که در عین نیت خیر می‌خواهد آسیب اقتصادی نبیند نمی‌تواند پولش را جایی بخواباند که سالانه ۱۵ در صد آن به علت تورم افسار گسیخته کاهش می‌یابد. لذا به تدریج قرض الحسنه به نامی‌بی مسما تبدیل می‌شود. بانک ها حساب های قرض الحسنه خود را به لاتاری تبدیل می‌کنند یعنی تلاش می‌کنند با قرار دادن جایزه های طمع بر انگیز، مردم را به واریز پول در حساب های به اصطلاح قرض الحسنه تشویق کنند و از آن سوبعید به نظر می‌رسد که این پولها به عنوان قرض الحسنه به مردم داده شود چرا که اگر شما برای گرفتن وام قرض الحسنه مشخصی مثل وام ازدواج به بانک مراجعه کنید با هزار بدبختی و پارتی بازی موفق به دریافت وام خواهید شد، حال ببینید گرفتن وام هایی که تا این حد مشهور نیستند

skr.jadid.qxd 2005/07/02 12:33 . Page 41

آیا ممکن است؟ آیا اگر شما به یک بانک رجوع کنید و بگویید به علت بیماری فرزندتان می‌خواهید وام قرض الحسنه بگیرید، به شما خواهند داد؟ اما اگر وام مضاربه ای بخواهید تا از طریق آن سود خوبی به بانک برسانید، شک نکنید که زیاد در نوبت نخواهید ماند! جالب اینجاست بانک مرکزی که مدعی است می‌خواهد بر فعالیت صندوق های قرض الحسنه نظارت کند از نظارت بر میزان وام ها و چگونگی پرداخت وام قرض الحسنه از طریق سیستم بانکی غافل است.

این تورم گسترده ۱۵ درصدی و کاهش ارزش پول از سوی دیگر موجب پدیدآمدن قارچ گونه صندوق های به اصطلاح قرض الحسنه ای است که برای پرداخت وام، سپرده گذاری از مردم طلب می‌کنند و مدعی هستند اگر شما ایکس تومان در حساب خود بگذارید به شما پس از مدت مقرر، سه برابرآن وام پرداخت خواهند کرد. این صندوق های بی ریشه که مدتی است فعال شده‌اند و هیچ نهاد و سازمانی نیز خود را مسئول فعالیت های آنان نمی‌دانند، سرمایه های بسیاری از مردم را به باد داده‌اند و فعالیت‌آنان همچنان ادامه دارد، در باره این صندوق ها و مشکلاتی که برای مردم ایجاد کرده‌اند، در ادامه ازهر گذری که عبور کنید، لااقل چند مغازه می‌بینید که نام‌آنها صندوق قرض الحسنه است اما کارآنها هیچ نسبتی با قرض الحسنه ندارد. این مغازه ها مثل قارچ چهار گوشه هر شهری می‌رویند و با انتشار جداولی ادعا می‌کنند مشغول گره گشایی از کارمردم هستند. ادعا این است: هر مبلغی که در حساب خود دراین صندوق بگذارید سه برابرآن وام قرض الحسنه دریافت می‌کنید، حالا فکر کنید هزار نفر هر کدام یک میلیون تومان در این صندوق موجودی بسپارند، رقمی که در اختیار صاحبان این صندوق قرار می‌گیرد یک میلیارد تومان است و آنها مجبورند بعد از ۴ ماه ۳ میلیارد تومان به سپرده گذاران خود وام دهند. و اینها برای جبران این کسری چه می‌کنند؟ چه ضمانتی در باره صلاحیت این اشخاص برای در اختیار گرفتن این سرمایه بزرگ مردمی‌وجود دارد؟ چه کسی بر عملکرد این افراد نظارت می‌کند؟

تابلوهای بزرگ وآگهی های مشهور این صندوق ها این ذهنیت را به وجود می‌آورد که دولت از نحوه عملکرد این صندوق ها آگاه است و نظارت مطمئنی بر این مؤسسات وجود دارد اما اخبار شنیده از ور شکستگی یا اظهار ور شکستگی این صندوق ها ما را به تردید می‌اندازد که‌آیا به راستی کسی مسئولیت این مغازه ها را می‌پذیرد؟

برای رسیدن به پاسخ این پرسش ها به شماره تلفن یکی از این صندوق ها زیگ می‌زنم. خودم را به عنوان یک مشتری معرفی می‌کنم، به متصدی صندوق می‌گویم من می‌خواهم در این صندوق سپرده گذاری کنم اما برای اطمینان می‌خواهم بدانم شما از کجا مجوز دارید؟ متصدی انگار اصلا از این سؤال خوشش نیامده باشد می‌گوید: خب؟ از بانک مرکزی، از وزارت کشور، البته از دومی‌بیشتر (!) میپرسم: یعنی قطعا از جانب وزارت کشور به شما مجوز داده‌اند؟

می‌گوید: خب! البته داده‌اند، از اداره صندوقهای پا یا پای وزارت کشور می‌گویم: یعنی اگر خدای نا کرده شما پول مرا پس ندادید آنها جوابگو هستند؟

می‌گوید: بخشید، شما دارید در ایران زندگی می‌کنید.

با وزارت کشور تماس می‌گیرم، هر کسی مرا به دیگری پاس می‌دهد و پاسخ های گنگ آنها نشان می‌دهد چیزی به نام «اداره صندوقهای پا یا پای» وجود خارجی ندارد، لذا از تلفنخانه سراغ فردی را می‌گیرم که مسئولیت صدور مجوز برای صندوق های قرض الحسنه را دارد. اقایی که گوشی را بر می‌دارد مقام‌آگاهی است که نخواست نامش فاش شود! البته این ماجرای مقامات مسئولی که نمی‌خواهند نامشان فاش شود داستان قشنگی است که شاید یک روز درباره‌آن گزارشی نوشتم.

می‌پرسم: آیا وزارت کشور برای صندوقهای قرض الحسنه مجوز صادر کرده است؟ سؤالم تمام نشده می‌گوید: هیچ مجوزی صادر نکرده است.

می‌پرسم: یعنی تمام کسانی که روی تابلو و یاآگهی هایشان می‌نویسند مجوز از وزارت کشور دارند؟ دروغ نوشته‌اند. می‌گوید: جواب شما را دادم ما صادر نکردیم.

تعجب میکنم که چطور ممکن است در یک کشور روی تابلوهای بزرگ و مشهود عبارت دریافت مجوز از یک وزارتخانه بزرگ وجود داشته باشد حال آنکه وزارتخانه اصلا مجوزی صادر نکند و به این اقدام متخلفان هم اعتراض نکند، تعجبم را باآن مقام‌آگاه که نخواست نامش فاش شود در میان می‌گذارم. می‌گوید: قبلا مجوز صادر می‌کردیم ولی در حال حاضر خیر، در ضمن درباره اینکه‌آنها روی تابلوها وآگهی هایشان این عبارت را می‌نویسند، شکایتی باید برای دفتر حقوقی ما برسد، دفتر هم وکیل دارد، پرونده تشکیل می‌شود و به‌آن شکایت رسیدگی می‌شود.

شماره ثبت دارند، پس معتبرند!

داستان شماره ثبت هم خواندنی است، یک عدد۴ تا ۵ رقمی زیرآگهی صندوق های قرض الحسنه درج شده است، جالب است که کنار همان آگهی، آگهی های ثبت شرکت ها هم به چاپ رسیده است. به تلفن یک شرکت که وکالت ثبت شرکت را بر عهده دارد، زنگ می‌زنم.

ــ ببخشند من قصد دارم یک شرکت ثبت کنم اما اصلا فرصت پیگیری کارهای‌آن را ندارم.

ــ خب لازم نیست شما پیگیری کنید، ما اینجا چه کاره ایم؟

ــ یعنی چه؟

ــ پیک موتوری چند فرم برای شما می‌آورد که مشخصات رییس هیات مدیر عامل و اعضاء هیات مدیره و بازرس را که کل اینها می‌توانند ۳ نفر باشند را در این فرم ها پر می‌کنید. اسم شرکت و حوزه فعالیت آن را هم می‌نویسید. بقیه با ما؟

ــ یعنی اصلا لازم نیست من به همراه شما بیایم، احراز هویتی، شناسایی مان شرکتی، چیزی....

ــ نه، هیچ نیازی نیست، آدرس دفتر شرکت را هم، آدرس منزلتان را

skr.jadid.qxd 2005/07/02 12:33 . Page 40

بنویسید. یاآدرس هر کجا که خواستید....
به شوخی می‌گویم، هزینه اینکه بنده را مدیر عامل (!) کنید چقدر می‌شود؟
می‌گوید، قابلی ندارد، بالای ۵۰ - ــ۶۰ هزار تومان نمی‌شود.
این هم اعتبارآن شماره چند رقمی و جریان ثبت شرکتها، راستی داستان ثبت شرکتها هم سوژه قشنگی است، خودش یک گزارش است.

ناظر بعدی نیروی انتظامی

تا اینجای کار به جایی نرسیدیم، وزارت کشور از زیر بار مسئولیت شانه خالی کرد، اداره ثبت شرکتها هم که به لطف خدا از هفت دولت آزاد است. یاد چند ماه پیش می‌افتم که به یکی از شعبات صندوق به اصطلاح قرض الحسنه
«محراب کوثر» مراجعه کردم، شعبه مملو از مردمی‌بود که برای سپرده گذاری به آنجا مراجعه کرده بودند، فرم های ثبت نام به سرعت تکمیل می‌شد، قبض های پول که در بانک واریز شده بود تندو تند تحویل متصدی شعبه می‌شد، خودم را به زحمت جلوی باجه رساندم.
پرسیدم: ببخشید من چطور مطمئن باشم که اگر پولم را در این صندوق بگذارم، از بین نمی‌رود.
متصدی خندید و گفت: خب شما باید مطمئن شوید، بعد پول بگذارید بعد به یک کاغذ قاب شده روی دیوار اشاره کرد و گفت:
این هم البته مجوز نیروی انتظامی است، به مجوز نگاه کردم اسم کسی به نام « دستجردی » روی آن نوشته شده بود، با عکس، گیج شدم، موضوع به نیروی انتظامی چه ربطی دارد؟ یعنی نیروی انتظامی ضامن پولی است که مردم به اینجا می سپارند؟ زمان گذشت...چند وقت پیش دوباره به همان صندوق مراجعه کردم، مردم باز هم انجا بودند، اما این بارهر کس به گوشه ای تکیه داده بود، افسرده دفترجه ها را در دست گرفته بودند، أنچه نباید می شد شده بود صندوق تعطیل شده بود و اصل پولهای مردم را هم نمی دادند.
سریع چشمم به دنبال آن مجوز گشت، هیچ خبری از مجوز نیروی انتظامی نبود...

چرا مجوز نیروی انتظامی صادر می‌شود؟

از زمانی که آقای محتشمی وزیر کشور بود، تصمیم بر این می‌شود که نیروی انتظامی برای فعالیت صندوق های قرض الحسنه مجوز صادر کند، عده ای معتقدند این داستان ها سیاسی بوده و قصد داشته‌اند یک سیاست انقباضی برای صندوق ها به وجود بیاورند تا جناح بازار دچار مشکل شود و غیره.... بنده به این حرف ها کاری ندارم، پرسش من از نیروی انتظامی این است که این مجوزی که صادر می‌کند به چه معناست؟ چه فایده ای دارد؟ و چه چیزی را ضمانت می‌کند؟
پرسش من این بوده و هست که اگر سرنوشتی مشابه سر نوشت صندوق قرض الحسنه محراب کوثر برای صندوق های دیگر که مجوز نیروی انتظامی دارند رقم بخورد، چه کسی پاسخگوست؟ و چه کسی باید پاسخ مردمی را بدهد که با دیدن مجوز نیروی انتظامی به این صندوق ها اعتماد می‌کنند و پولشان را به آنان می‌سپرند؟
برای رسیدن به پاسخ این پرسش ها با «مرکز ارتباط با رسانه های نیروی انتظامی» تماس می‌گیرم می‌گویند، درخواست مصاحبه را بنویس و فکس کن، می‌نویسم و فکس می‌کنم، می‌گویند: این را می‌گذاریم در کارهای مسئول مربوطه که دستور بدهند، می‌گویم: بگذارید می‌گویند: نامه ات کم رنگ فکس شده، خواهش می‌کنم به همین نامه کم رنگ قانع شوند... چند روز بعد ... نامه شما برای مصاحبه آماده است بیایید ببرید، مکان: عقیدتی سیاسی نیروی انتظامی، به سختی وارد می‌شوم از دوستانم که با محبت نامه را به من می‌دهند تشکر می‌کنم،
می‌روم پی کارم... معاونت اطلاعات نیروی انتظامی‌باید به من پاسخ دهد، نگهبان با دفتر معاون تماس می‌گیرد، مسئول دفتر که از نامه و تقاضای من مطلع می‌شود می‌گوید: شما راه را اشتباه رفته اید، باید از بخش «ارتباط با رسانه ها» ی معاونت اجتماعی ناجا نامه می‌آوردید، می‌گویم: این رسم اداری تمام سازمانهاست که برای مصاحبه از روابط عمومی‌اقدام می‌کنند، می‌گوید: خب! اینجا اینطور است اما نامه را بسپار، برو، بعدا زنگ بزن جواب بگیر.
می‌روم و به روابط عمومی زنگ می‌زنم. اما سرانجام نتیجه ای حاصل نمی‌شود و سؤال های ما درباره مجوزهای نیروی انتظامی‌به صندوق های قرض الحسنه بدون جواب می‌ماند.

یاری دیگران در هنگام توانگری سنتی است که نه فقط در آیین ما که در آیین تمام دینداران و نیکخواهان جهان سابقه ای دیرپا دارد، هر چند که شکل و شمایل آن متفاوت بوده است. در دین مبین اسلام آنچنان بر این سنت تاکید شده است که آدمی‌می‌پندارد بی انفاق، رسیدن به خیر و نیکی محال است و میان بخشیدن مال و قرض دادن آن نیز، بزرگان بر اهمیت و رجحان قرض دادن تاکید کرده‌اند، چرا که فرد مقروض علاوه بر این که مشکلش حل می‌شود، زیر بار منت نمی‌ماندو ذائقه او به صدقه گرفتن عادت نمی‌کند